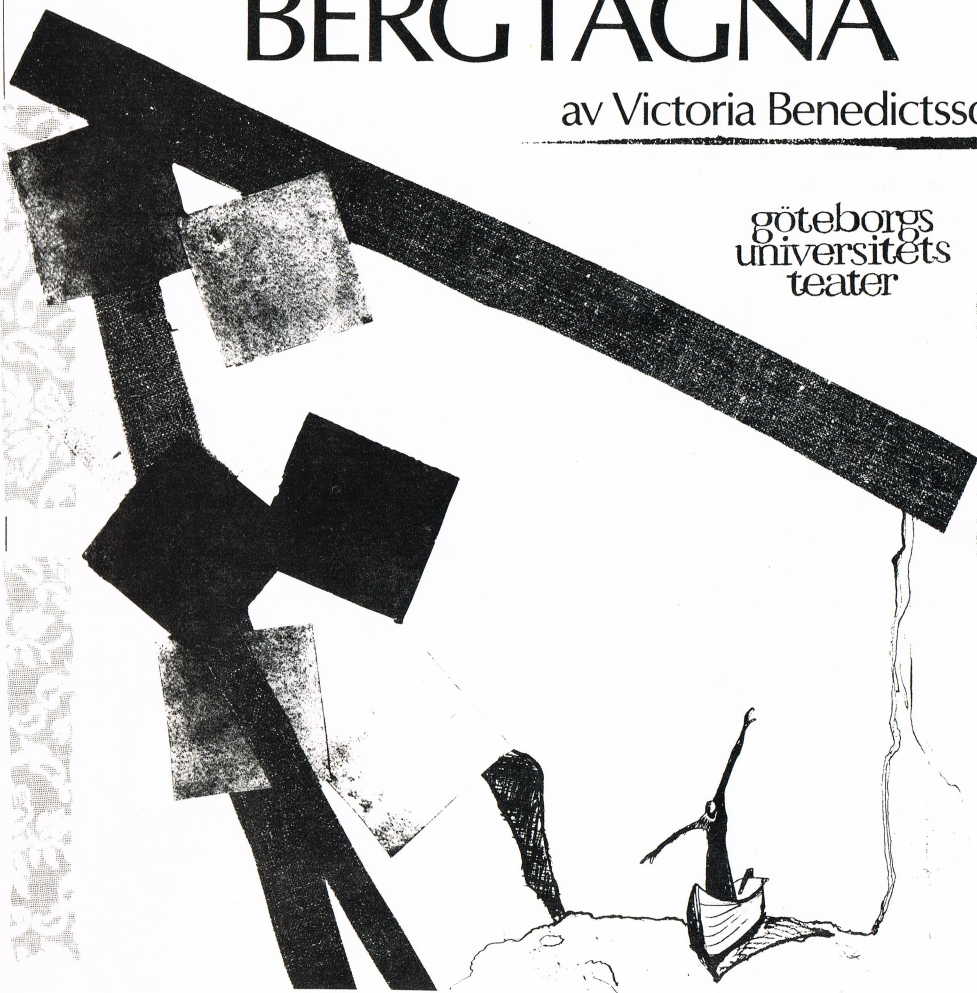

DEN BERGTAGNA

av Victoria Benedictsson

göteborgs
universitets
teater

Och jungfrun hon skulle till ottesången gå
Tiden görs mig lång
Så gick hon den vägen åt höga berget låg
Men jag vet att sorgen är tung

Hon klappa' på bergadörn med fingrarna de små
Tiden görs mig lång
"Statt upp, du höga bergkung, drag låsena ifrå!"
Men jag vet att sorgen är tung

Och upp steg Bergakungen, drog låsen ifrå
Tiden görs mig lång
Så bar han den bruden i silkessången blå
Men jag vet att sorgen är tung

'Fri kärlek' har förgiftat mitt lif -- kärlek? -- hvilket namn för en sådan sak! Jag måste dö, ty jag kan icke lefva. Men jag skall icke bli hängd i tysthet. Skam och nesa skall det häfta vid min död som vid mitt lif, men den skammen skall lyftas upp på en hög schavott öfver mängdens hufvud, der skall stå en varningens skampåle och jag skall fräckt bita tänderna samman under smäleken, ty min aflifning skall ge en stöt åt den lära du förkunnar, den lära jag alltid afskytt, den lära jag icke vågade resa mig emot, därför att du var starkare än jag, därför att du band mig med sensträngar som du hemtat ur min egen kropp, därför att min tanke såg klart men min fysiska natur som en ut-hungrad våldsverkare lade händerna för dess ögon för att råna till sig några smulor under tiden.

Din lära hatar jag, hatar jag, - hatar! Den har intet med fri kärlek att göra. Intet!

Jag har känt dig länge. Jag har ingen aktning för dig - och jag älskar dig ännu.

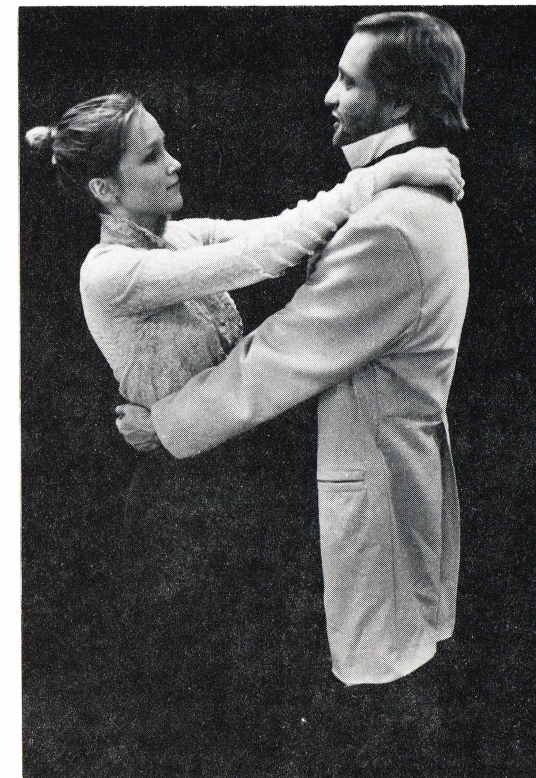
Jag har druckit bergatrollens dryck, bland mitt folk kan jag icke lefva. Men jag vill andas, andas, andas innan jag dör - - - jag vill tala mitt eget språk och ropa hans namn, det namn som skall kosta mitt lif!

Bergtrollet - Bergkungen. Lastens - den stora, rusande trolska lastens kung.

Men icke menniska.

Victoria Benedictsson, 14 jan 1888

"Dom" säger att hon skar halsen av sig bara för att Georg Brandes, den tidens DN:s kultursida - fast i en person och för hela Norden - tröttnat på henne sexuellt och kallat hennes roman Fru Marianne för "Dameromane". Dom säger att hon redan tidigare visat våldstendenser, såsom fostrats till gosse av sin far, plågat kattor, sovit med kniv i sängen under tonåren, skurit sig i handleden efter något års äktenskap, svultit ihjäl både barnet och nästan sig själv vid andra graviditeten, provskjutit en pistol hemma i trädgården, en gång blivit så arg på sin unge författarkollega och vän Axel Lundegård att hon körde ut honom ur sitt hotellrum, varvid han ordagrant yttrade "Fy vad otäckt", samt tagit en överdos morfin, vilken hon dock spydde opp innan den hann verka. Dom säger att hon var masochistisk, sadistisk, exhibitionistisk ...

*Kärleken är hela historien
i kvinnornas liv,
men en episod i männens*

Madame de Staël

*'Tis better to have loved and
lost
than never to have loved at all*

Tennyson

... narcissistiskt störd, oförmögen att älska, dependent, manodepressiv, mera vanligt deprimerad, frigid, hysterisk, homosexuell (latent), morfinist, överkänslig för kritik, dålig mor, DÅLIG MOR, neurotiskt rädd för graviditet, oralt fixerad, impulsdriven, överkontrollerad, sjukligt ångestfull, psykosomatiskt sjuklig med rejäl sjukdomsvinst, hysteriskt sjuklig med rejäl sjukdomsvinst, kastrerande, arbetshämmad ...

MEDVERKANDE:

Louise Strandberg.....	Ewa Alexandersson
Gustave Alland.....	Lars Wieselgren
Henrik Ryberg.....	Martin Billger
Erna Walldén.....	Ingrid Johannesson
Viggo Pihl.....	Magnus Hanson
Lilly Walldén.....	Caroline Andréason
Värdinnan.....	Pernilla Luttrupp
Botilda.....	Katarina Hultin
Kamrer Möller.....	Martin Billger
Bergström, en konstnär.....	Per-Olof Borgström
Lind, en annan konstnär.....	Ulf Blomdahl
Fruar och fröknar.....	Charlotta Hanson
	Pernilla Luttrupp
	Caroline Andréason
	Ingrid Johannesson
Regi.....	Katarina Hultin
Scenografi & kostym.....	Monica Peterson
	Kinna Charléz
	Lena Hell
Ljus.....	Timothy Jarvis
Musik.....	Mats Hansson
Koreografi.....	Anne Lund
Smink.....	Gunilla Boije af Gennäs
Rekvisita.....	Anders Almerén
Sufflering.....	Annika Sabel
Snickeri.....	Ulf Blomdahl
	Per-Olof Borgström
	Göran Löfgren
Affisch.....	Gunilla Boije af Gennäs
Program.....	Katarina Hultin
	Robert Cronholt
Foto.....	Johan Johansson
Tryck.....	H S Offset AB
Produktion.....	Robert Cronholt

...tvångsneurotiskt pengafixerad, snål, egocentrisk, nervklen, psykoinfantil, viljestyrd, intellektualiserande och karaktärsneurotisk med abnormt lågt självförtroende, särskilt i förhållande till män, och fixa idéer om att hon var fattig och skulle dö. Dom säger att hon...

TACK TILL:

Arbetsinstitutet, Sveriges Radio, Kursverksamheten, Hovedskous Målarskola
Avd för Dramatik, Maina Peterson, Göteborgs Evenemangskalender

PREMIÄR fredag den 25 mars 1988 kl 19.00

Spelas 28 och 30 mars samt 7, 11, 18, 21, 25, 28 april kl 19.00.
Biljetter på Informationscentralen, Kungssportsplatsen,
tel 13 65 00, eller 30 min före föreställning.

...visserligen skrev med kvinnoemancipatorisk och vänsterradikal tendens men i grund och botten var centervriden och föraktade fruntimmer. Dom säger att hon enbart barnsligt trots gifte sig till änkling och fem styvbarn, därför att föräldrarna förvägrade henne den konstnärsutbildning hon ville ha.

Dom tycks dessutom anse det opassande att rota alltför djupt i denna pinsamma historia; allt blodet och aborten vidröres med lätt hand ...

Kärlek är ett barn av stunden, för
ingen lag han böjer sig
(ur Carmen)

GÖTEBORGS UNIVERSITETSTEATER (GUT)

Det var 1983 som en grupp studerande bestämde sig för att återuppliva studentteatern i Göteborg. Föreningen fick namnet Göteborgs Universitetsteater, och den första produktionen - Kenneth Browns "Buren" - hade premiär på Kåren den 4:e maj 1984.

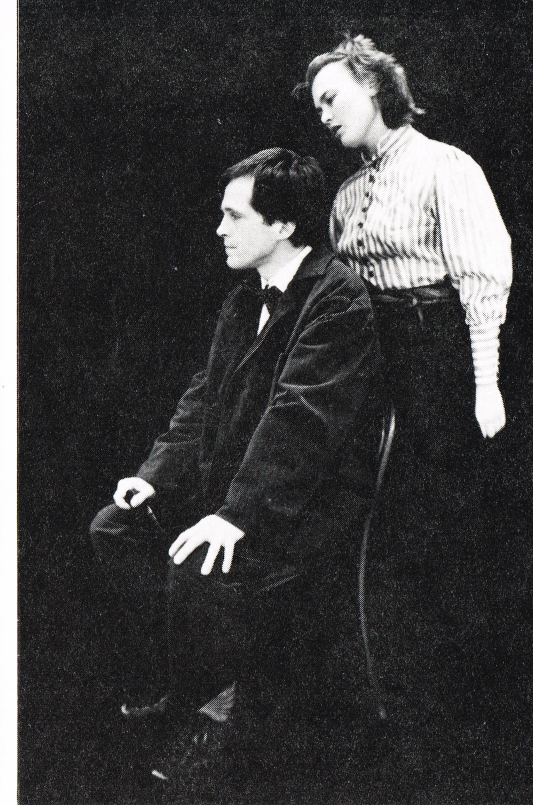
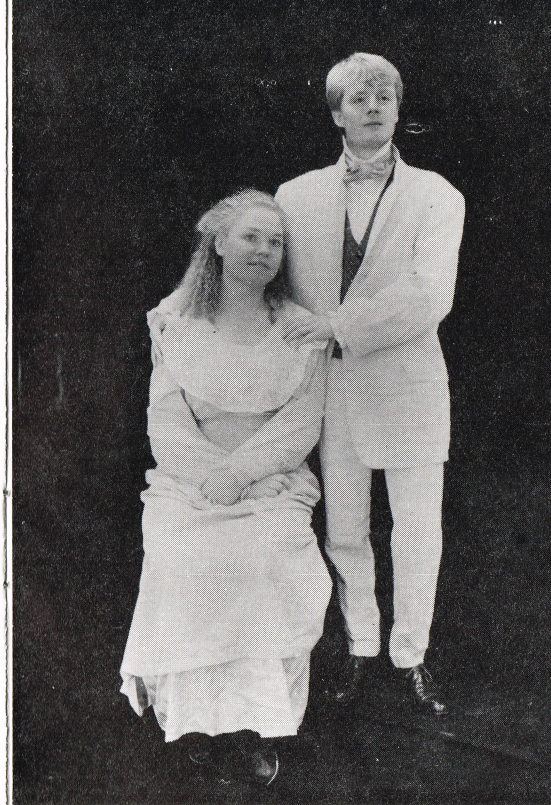
GUT vill vara ett alternativ till institutionsteatrar och fria grupper. Vi riktar in oss på en mer udda repertoar: nyskriven eller sällan spelad dramatik. Vi är amatörer, och det är lusten och viljan att undersöka teaterns uttrycksmedel som är vår ständiga drivkraft i arbetet med våra uppsättningar.

GUT får inga bidrag från stat eller kommun. Verksamheten finansieras av medlemsavgifter och enstaka projektstöd. Du kan stödja GUT genom att sätta in valfri summa pengar på pg 478 36 96 - 0.

... eller omskrivningar, och hennes ständiga klagan över värk, ångest, frossa och brist på pengar bagatelliseras eller tolkas som manipulerande. Bäst är tydligen att minnas henne som en god styvmor och habil författare, den där säkert kunnat bli en kvinnlig Strindberg, om hon fått leva.

Ironiskt nog gäller detta en kvinna, som inte ville sälja böcker med sensation, och som alltid försökt följa sin ungdoms valspråk ARBETE OCH SANNING och undvika romantisering och mytbildning kring sin person.

Jenny Ljunghill (ur Kvinnornas Litteraturhistoria)

Jag sitter och tänker på 'kärlek'
(och på det som visst kallas
'lidande' och på det som visst
kallas 'gemenskap')

och på hur dum jag är på allt det
där

och på att jag ingenting vet om den
'verklighet' som du upplever

ingenting om 'sältan', 'konsistensen'
'temperaturen' på de 'bilder' som du
suger mörgen ur

du för dig

(och på vad det tjänade till
om jag visste)

'Kärlek!'
Vilket ämne!

Jag vet ingenting om 'kärlek'

Jag skulle kunna fråga hur många sidor
som helst om 'kärlek'
hur många sidor som helst
om ordet 'kärlek'
hur många sidor som helst
om någon av alla dess klanger
aromer
om någon av alla dess betydelser

'Kärlek?'

Ja, jag har verkligen grubblat.

**Sonja Åkesson
(ur dikten "Hur ser din
färg rött ut?")**

TROLLBUNDEN

När du är borta, hungrar så vilt min själ
När du är nära, längtar jag likaväl -
förtvivlad ser jag,
stelnad, sluten,
hur tom och fåfång
flyr minuten.

Ditt väsens stolta kungliga blomdoft fin
jag ville hemligt dricka, ett heligt vin -
men dödstung står jag
som i drömmar,
med törst som Tantalos
i klara strömmar.

I ensamhetens tid har min tunga bränt
att säga dig det vackra jag drömt och känt -
men i din närhet
min tanke somnar,
min port är stängd,
och hjärtat domnar.

Karin Boye